

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
URED ZA SUZBIJANJE KORUPCIJE
I ORGANIZIRANOG KRIMINALITETA
Zagreb, Branimirova 4

Broj: KO-US-290/2020
Zagreb, 29. svibnja 2026.
DS/DMB

ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU

Z A G R E B

Na broj: K-Us-26/2019-276

U kaznenom predmetu protiv I optuženog Marka Buljubašića i dr., zbog kaznenog djela iz članka 328. stavak 1. i dr. Kaznenog zakona (Narodne novine br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18 i 126/19 – dalje u tekstu: Kazneni zakon/11) protiv presude Županijskog suda u Zagrebu broj K-Us-26/2019-276 od 21. listopada 2025., objavljene 31. listopada 2025., na temelju članka 38. stavka 2. točke 10. Zakona o kaznenom postupku („Narodne novine“ broj 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 130/20, 80/22, 36/24, 72/25, 13/26, dalje u tekstu: Zakon o kaznenom postupku) i članka 21. Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta („Narodne novine“ broj 76/09, 116/10, 145/10, 57/11, 136/12, 148/13, 70/17, 136/25), podnosim sljedeću

Ž A L B U

- na odluku o kazni (članak 467. točka 4. Zakona o kaznenom postupku) u odnosu na sve optuženike

Pobijanom presudom Županijskog suda u Zagrebu I optuženi Marko Buljubašić proglašen je krivim zbog počinjenja kaznenog djela protiv javnog reda - pomaganje u utaji poreza ili carine u sastavu zločinačkog udruženja opisano u članku 256. stavcima 1. i 3. Kaznenog zakona/11 u vezi članaka 38. i 52. i članka 329. stavka 2. u vezi stavka 1. točke 4. Kaznenog zakona/11, a kažnjivo po članku 329. stavku 1. točke 4. Kaznenog zakona/11, činjenično i pravno opisanog u točki 1. izreke presude, te je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest mjeseci, s time da mu je temeljem članka 57. Kaznenog zakona/11 izrečena djelomična uvjetna osuda na način da će se od ukupne kazne zatvora na koju je I optuženi Marko Buljubašić osuđen, u trajanju od jedne godine i šest mjeseci, izvršiti kazna zatvora u trajanju od šest mjeseci, a preostali dio kazne zatvora u trajanju od jedne godine neće se izvršiti ako I optuženi Marko Buljubašić u vremenu provjeravanja od tri godine od pravomoćnosti ove

presude ne počini novo kazneno djelo. II optuženi Goran Drndak proglašen je krivim zbog počinjenja kaznenog djela protiv gospodarstva – utaja poreza ili carine opisano u članku 256. stavku 1. u vezi članka 52. stavak 4. Kaznenog zakona/11, činjenično i pravno opisanog u točki 1. izreke presude, te mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od šest mjeseci, zbog počinjenja kaznenog djela krivotvorenja – krivotvorenje službene ili poslovne isprave, na temelju članka 279. stavka 2. Kaznenog zakona/11 u svezi članka 52. Kaznenog zakona/11, opisano pod točkom 1. izreke presude, utvrđena mu je kazna zatvora u trajanju od šest mjeseci, zbog počinjenja kaznenog djela protiv službene dužnosti – poticanje na počinjenje kaznenog djela zlouporabe položaja i ovlasti, na temelju članka 291. stavka 1. Kaznenog zakona/11 u svezi članka 37. Kaznenog zakona/11, opisano pod točkom 2. izreke presude, utvrđena mu je kazna zatvora u trajanju od šest mjeseci, zbog kaznenog djela protiv gospodarstva – utaja poreza ili carine na temelju članka 256. stavak 1. Kaznenog zakona/11 u vezi članka 52. stavak 4. Kaznenog zakona/11, opisanog pod točkom 3. izreke presude, utvrđena mu je kazna zatvora u trajanju od šest mjeseci, zbog kaznenog djela krivotvorenja – krivotvorenje službene ili poslovne isprave na temelju članka 279. stavka 2. Kaznenog zakona/11 u svezi članka 52. Kaznenog zakona/11, opisano pod točkom 3. izreke presude, utvrđena mu je kazna zatvora u trajanju od šest mjeseci. Na temelju članka 51. Kaznenog zakona/11 II optuženi Goran Drndak osuđen je na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i deset mjeseci, te mu je na temelju članka 57. Kaznenog zakona/11 izrečena djelomična uvjetna osuda na način da će se od ukupne kazne zatvora na koju je II optuženi Goran Drndak osuđen, u trajanju od jedne godine i deset mjeseci, izvršiti kazna zatvora u trajanju od osam mjeseci, a preostali dio kazne zatvora u trajanju od jedne godine i dva mjeseca neće se izvršiti ukoliko II optuženi Goran Drndak u vremenu provjeravanja od tri godine od pravomoćnosti ove presude ne počini novo kazneno djelo. Ujedno je sud, na temelju članka 148. stavak 1. u vezi članka 145. stavak 2. točka 1. do 6. Zakona o kaznenom postupku I optuženom Marku Buljubašiću i II optuženom Goranu Drndaku naložio snošenje troškova kaznenog postupka na ime provedenog knjigovodstveno financijskog vještačenja u ukupnom iznosu od 1.562,00 eura tj. svakom u iznosu od 797,59 eura te na ime paušala u iznosu od po 2.000,00 eura svakom.

Uvodno naznačena presuda pobija se zbog odluke o kazni (članak 467. točka 4. Zakona o kaznenom postupku).

Prilikom odmjeravanja vrste i mjere kazne sud je na strani I optuženog Marka Buljubašića olakotnima cijenio činjenice da je isti osoba u dobi od 63 godine, oženjen, otac jednog punoljetnog djeteta, činjenicu da je neosuđivana osoba, protek vremena od počinjenja kaznenih djela te činjenicu što se isti u međuvremenu ne pojavljuje kao počinitelj novih kaznenih djela. Otegotnom okolnošću sud je I optuženom Marku Buljubašiću cijenio duljinu vremenskog perioda počinjenja djela, te brojnost poduzetih radnji kojima pomaže u počinjenju kaznenog djela. Sud je u obzir uzeo i činjenicu da je I optuženi Marko Buljubašić u počinjenju kaznenog djela iz članka 256. stavaka 1. i 3. u vezi članka 329. stavka 2. u vezi stavka 1. točke 4. Kaznenog zakona/11 sudjelovao kao pomagač, pa je prema odredbi članka 38. Kaznenog zakona/11 prilikom odmjeravanja kazne za navedeno kazneno djelo primijenjena odredba o ublažavanju kazne iz članka 48. stavak 1. Kaznenog zakona/11 u vezi članka 49. stavak 1. točka 3. Kaznenog zakona/11.

Prilikom odmjeravanja vrste i mjere kazne sud je na strani II optuženog Gorana Drndaka olakotnima cijenio činjenice da je isti neosuđivana osoba, oženjen, otac dvoje maloljetne djece, činjenicu da je stalno zaposlen te protek vremena od učina kaznenih djela. Otegotnom okolnošću sud je II optuženom cijenio duljinu vremenskog perioda počinjenja djela i brojnost poduzetih radnji, a što je ukazalo na visok stupanj kriminalne volje.

Suprotno stajalištu prvostupanjskog suda, smatramo da su djelomične uvjetne osude koje su izrečene I optuženom Marku Buljubašiću i II optuženom Goranu Drndaku preblage i neadekvatne težini kaznenih djela, stupnju kaznene odgovornosti optuženika, njihovoj štetnosti i opasnosti, te da se od ovakvih sankcija ne može očekivati ostvarenje preventivnog učinka, kako posebnog, tako i općeg karaktera.

Smatramo kako je prvostupanjski sud precijenio utvrđene olakotne okolnosti, dok s druge strane nije u dostatnoj mjeri cijenio otegotne okolnosti na strani optuženika.

Sud je optuženicima kao olakotnu okolnost cijenio neosuđivanost, a I optuženom Marku Buljubašiću je kao olakotnu okolnost cijenio i činjenicu što se isti nakon inkriminiranih događaja više nije pojavljivao kao počinitelj kaznenih djela. Međutim, neosuđivanost i činjenica što se II optuženi Marko Buljubašić nije pojavljivao kao počinitelj kaznenih djela, su redovite i očekivane okolnosti na strani optuženika. Naime, neosuđivanost kao takva je opći standard postupanja, odnosno podrazumijeva se da se osoba tijekom svog dosadašnjeg života ponašala u skladu sa zakonskim odredbama te da se tako trebaju ponašati i svi ostali. Stoga se činjenica neosuđivanosti, koja se podrazumijeva kao opće ponašanje, ne može uzeti kao olakotna okolnost koju valja posebno vrednovati. Sud je također u nedostatnoj mjeri cijenio činjenicu da su optuženici kaznena djela počinili s najvišim stupnjem krivnje.

Nadalje, smatramo kako je sud prilikom vrednovanja olakotnih i otegotnih okolnosti na strani optuženika prvenstveno trebao uzeti u obzir činjenicu da su isti navedena kaznena djela činili kroz višegodišnje razdoblje što jasno upućuje na jako izraženu kriminalnu volju i upornost. Kriminalna volja i upornost također proizlaze i iz činjenice da je, a što je vidljivo iz činjeničnog opisa kaznenih djela, njihovo počinjenje bilo je izvršeno u više faza. Naime, očigledno je kako su počinitelji djela svjesno i temeljito planirali. Dakle, postupanje I optuženog Marka Buljubašića i II optuženog Gorana Drndaka nije bilo ishitreno i nepromišljeno.

Stoga, pri ovakvom stanju stvari smatramo kako okolnosti utvrđene na strani I optuženog Marka Buljubašića nemaju takav značaj koji bi opravdavao primjenu članka 48. stavak 1. Kaznenog zakona/11, te smatramo kako je sud u presudi II optuženom Goranu Drndaku izrekao neopravdano niske pojedinačne kazne za svako od kaznenih djela, a time i prenisku jedinstvenu kaznu zavora, pa je na temelju članka 57. Kaznenog zakona/11 izrečena djelomična uvjetna osuda.

Sud izrečenim kaznama treba osigurati povjerenje svekolike javnosti prvenstveno u tijela kaznenog progona, a zatim i u druga tijela pravosuđa i državne vlasti, te na taj način doprinijeti očuvanju vladavine prava kao jedne od najviših vrednota Republike Hrvatske te time obeshrabriti druge osobe od počinjenja ovakvih kaznenih djela.

Stoga, smatramo kako je sud prilikom odmjeravanja kazni optuženicima precijenio značaj olakotnih okolnosti na njihovoj strani, dok je podcijenio značaj otegotnih okolnosti, te da ovakvom kaznom izostaje poruka o neprihvatljivosti i neisplativosti kažnjivog ponašanja.

Slijedom svega navedenog,

p r e d l a ž e m

da Visoki kazneni sud Republike Hrvatske preinači pobijanu presudu u dijelu osporavanih odluka o kaznenopravnoj sankciji na način da I optuženom Marku Buljubašiću i II optuženom Goranu Drndaku izrekne bezuvjetnu kaznu zatvora u duljem trajanju.

ZAMJENICA RAVNATELJA
Dana Somek